

PRAWCA (2) *sb m*

Pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg N prawca (1). ◇ V prawco (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

*Znawca prawa (2) : Ale naydziełz dziś takich wiele [...] / co powiedáią / iż lepiej áby nieprzyaciel trzy kroć koronę przefzedł y zwoiował / niżliby sie s prawá poŝpolitego namniey czo wykroczyć mogło. [...] O nędzny prawco co tak rozumiełz / nie baczyłz iż podobno mułiály być inŝe czáfy y inŝe pokoie / gdy tak wiele wsi y miałt / fład ízlá obroná poŝpolita / ná Czyŝciec obrocono [tj. zniszczono]. *RejZwierc* 188.*

*Szereg: »prawca albo prokurator« (1): A także y prawcá iáki álbo prokurator gdy wŝlyŝy áno thákie ludzi ludzie poćciwi w rozmowach íwych gánia / ízczekáčmi / wykręthniki ie zowá [*nie lubi takich rozmów*] *RejZwierc* 91.*

Synonim: jurysta.

Cf PRAWCZY, PRAWNIK, PRAWOMĘDRZEC

LW